

25. Krisztus második eljövetele

Krisztus

második eljövetele az egyház zűzbe fordított reménytelenül, az evangélium csúcspontja. A Megváltás eljövetele szerinti személynél, láthatóan világszerte lesz. Amikor visszatér, feltámadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt megdicsőülnek és mennybe ragadtatnak, a nem igazak azonban meghalnak. A prófétiai sorozatnak majdnem teljes beteljesedése a világ jelenlegi állapotával együtt jelzi, hogy Krisztus eljövetele közel van. Ennek az eseménynek az idejét Isten nem jelentette ki, ezért int bennünket, hogy mindenkor legyünk készen. (Tit 2:13; Zsid 9:28; Jn 14:1-3; ApCsel 1:9-11; Mt 24:14; Jel 1:7; Mt 26:43-44; 1Thessz 4:13-18; 1Kor 15:51-54; 2Thessz 1:7-10; 2:8; Jel 14:14-20; 19:11-21; Mt 24; Mk 13; Lk 21; 2Tim 3:1-5; 1Thessz 5:1-6)

Miután az ebédet

imádkoztak, ezt mondta a kis

Páter: "Én Anyu, oly sokszor imádkoztuk májra: "Én Jézus el, Jézus, Isten vendégévé!" Mikor jéj el Istenre Jézus?"

Ez a

kisgyerek aligha tudta, hogy az ő kis szívnek kávéinsziga a korszakok végéig is.

A Biblia utolsó szavai kéri visszatérést a gének. "Bizony, hamar eljövök." És János, a Jelenések könyvének írója, Jézus húsgés társa hozzáteszi: "Bizony, jéj, Uram, Jézus!" (Jel 22:20).

Megjéni Jézust! A-rékre

együtt lenni vele, aki jobban szeret bennünket, mint ahogy el tudjuk képzelni!

Minden földi szenvedés a végéhez ér! A most máig sárban nyugvó, de akkor feltámasztott szeretteinkkel együtt leszünk az éterekkel való ságon át. Nem csoda, ha Krisztus barátai Uruk Mennybe menetele óta sávérogyva jéjék ezt a napot.

Egy napon

Ő eljé, bájra jéjetele máig szentjeinek is nagy meglepetés lesz, mert a hosszú vörökésben mindnyájan elszunnyadnak, és elalszanak (Mt 25:5). "Én a jékor", a föld legszétebb sárjában, Isten megmutatja hatalmát, hogy megszabadtsa népét. A Szentírás így írja le ezt az eseményt: "Nagy szót" jéni ki éza mennyei templomból, a királyi széktől, amely ezt mondja vala: Meglett!" Ez a hang megrézza a földet; olyan nagy féldrengést okoz, ézamilyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak" (Jel 16:17-18). A hegyek rézkéneknak, sziklék sáéneknak széte mindenfelé, és az egész föld az écein hullámaihoz hasonlóan felemelkedik. Felséne széte rédezik, éz és a pogányok vérosai eleséneknél... És minden sziget elméé, és hegyek nem találhatónak tábé (19-20. vers). "Az ég eltakarodék, mint amikor a paprtekereszt ésszegéngyék-tik; és minden hegy és sziget a helyéből elmozdtték." (Jel 6:14)

kiterjedő zűrzavar ellenére Isten népe felbátorodik, amikor meglátja az ember Fiának jelét" (Mt 24:30). Amint alászáll az ég felhőin, minden szem meglátja az Őlet Fejedelmét. Most nem fájdalomként jelenik meg, hanem győztesként, hogy magához vegye a trónt. A trónviszokorra helyett a dicsőség koronáját viseli, és ruhájában Ős tomporban oda vala rva az ő neve: KIRÁLYOKNAK KIRÁLYA S URAKNAK URA" (Jel 19:12, 16).

Eljövetele

rámáratot okoz azoknak, akik nem fogadták el Jézust Megváltójuknak és Uruként, és elutasították a trónörökösét. Kegyelmelemnek elutasítottát most vötkösségre ösztönözti rá az a hang, amely korábban oly társulatosan kárhoztatta őket: "Értéketek meg, értéketek meg gonosz ajándékaitok! Hiszen miért haláltok meg?" (Ez 33:11). "Értékek királyi Ős a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magukat a barlangokba és a hegyeknek köszönik; és mondják a hegyeknek és a köziknek: Essetek mirenk, és rejtsetek el minket annak szelene elöl, aki királyi szökben él, és a Bányány haragjától; mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?" (Jel 6:15-17)

De akik rágen vőrték Őt, azoknak a trónörökösnek nagyobb lesz a gonoszok köztöbe és önl. A Megváltó eljövetele Isten népének a legdicsőbb csöspontján viszi. Ez szabadulásuk pillanata. A rőnteli imáddal kiáltanak: "Értékek, Istenünk, akit mi vőrtünk, és akit megőrt minket; ez az Ős, akit mi vőrtünk, a trónörökösünk és a trónörökösünk szabad-társában!" (Értékek 25:9).

Jézus,

ahogy kárhoztatik, előhővja alvő szentjeit a sőrből, és megbőzza angyalait, hogy győtsék az egybe vőlasztottait a négy szelek felől, a Föld egyik vőgtől a másik vőgtől" (Mt 24:31). Az igazak az egősz világon meghallják hangját, és kilőpnek sőrből. "É", mily boldog pillanat!

Ekkor az Őlő igazak

elöltoznak aző nagy hirtelen, egy szempillantásban" (1Kor 15:52). Megdicsőő Isten és halhatatlanul a feltőmadt szentekkel egyőtt elragadtatnak az Ős előbe a levegőbe, hogy a trónörökösökkel vele legyenek (1Thessz 4:16-17).

Á

Krisztus visszajövetelének bizonyossága

Az

apostolok és az első keresztőnyek Krisztus visszatőrtő és az ő boldog remőnyőgnek" tekintő (Tit 2:13; vő. Zsid 9:28). Remőnykedtek abban, hogy a Szentő rő minden prőciőja és őgőre beteljeső a máisodik adventkor (Iősd 2Pt 3:13; vő. Értékek 65:17), mert ez a keresztőny vőndorő vőgső cőlja. Mindenki, aki szereti Krisztust, nagyon vőrja azt a napot, amikor szemől szemben lőthatja, és egyőtt lehet vele, az Atyával, a Szentőlekkel és az angyalokkal.

A Szent-ris

bizonyosságt^{tele}. A

második advent bizonyossáig a Szent-ris szavahihetős^gben gy^{ker}ezik.

K^{vetlen} hal^{la} előtt J^{zus} azt mondta a tan^{ny}ainak, visszamegy

Atyj^{hoz}, hogy helyet k^{sz}-tsen nekik. De meg^gte: "Ésmot elj^vk" (Jn 14:3).

Mint ahogy

Krisztus első elj^{vetel}ot a pr^fit^k megj^{vend}it^k, a második elj^{vetel}ről

sz^{al} j^{vend}it^{sek} is megtal^{hat}k az eg^{sz} Szent-risban. Isten m^r az ^znv^z-

előtt kijelentette ^{ok}nak, hogy Krisztus dicső elj^{vetel} lesz az, ami

v^{getvet} a bűnnek. ^{ok} megj^{vend}it^{te}: "É^{zz}otek, k^{zeleg} az ^{sr}, szentjeinek

t^{zeze}ivel, hogy ^tletet tartson mindenek f^{tt}, ^s megb^{ntessen} minden

istentelent minden istentelens^grt, amelyet istentelen^l elk^{vetett}, ^s minden

k^{roml} sz^{rt}, amit az istentelen bűn^s k^{sz} a sz^{jjukon} csak kiejtettek" (J^d

14-15 - ^{kat. ford.}).

Krisztus előtt ezer ^{vel}

a zsolt^r-r^{sz} besz^{lt} arr^{al}, hogy az ^{sr} eljⁿ, ^s ^{sszegy}nti n^pot: "É^{Elj}n a mi

Isten^{nk}, ^s nem hallgat; em^{sz}tő tűz van előtte, s k^rlte erős forg^{sz}.

H^{vja} az egeket onnan fel^l, ^s a F^{ldet}, hogy meg^tlje n^pot. Gy^{ts}tek el^m

kegyeseimet, akik ^{ldozattal} erős^{tik} sz^{vets}gemet!" (Zsolt 50:3-5).

Krisztus

tan^{ny}ai ^{rvend}eztek Uruk visszaj^{vetel}e ^gret^{nek} hallatⁿ. Az a

bizonyossáig, amit ez az ^gret adott, mindig meg^ojtotta b^{jtors}gukat ^s

kitart^{sukat}, b^{rmilyen} neh^{zs}g^{gel} is tal^{ilkoztak}. Mester^k visszajⁿ, hogy

elvigye őket Atyja h^zba!

Az első advent

biztos^tot ad. A

második advent szorosán ^{sszef}gg Krisztus első adventj^{vel}. Ha Krisztus nem

j^{tt} volna el elősz^r, ^s nem aratott volna d^{ntő} győzelmet a bűn ^s S^{it}n

felett (Kol 2:15), nem volna okunk hinni, hogy ism^{ot} eljⁿ, v^{get} vet e vil^{gon}

S^{it}n uralm^{nak}, ^s helyre^{ll}-tja vil^{gunkat} eredeti t^kletess^gben. De mivel

bizony^tkunk van arra, hogy Ő megjelent, "É^{hogy} ^{ldozat}val elt^rlje a bűnt",

okkal hihet^k, hogy "É^msodszor bűn n^{lk}l^l jelen meg azoknak, akik őt v^{jr}k

^{dv}ss^gkre" (Zsid 9:26, 28).

Krisztus mennyei szolgálata. A J^{nos}nak adott krisztusi

kinyilatkoztat^{is} vil^{goss} teszi, hogy a mennyei templom k^{zp}onti helyet foglal

el a megv^{lt}is terv^{ben} (Jel 1:12-13; 3:12; 4:1-5; 5:8; 7:15; 8:3; 11:1, 19;

14:15, 17; 15:5. 6, 8; 16:1, 17). Azok a pr^fci^k, amelyek jelzik, hogy J^{zus}

elkezdte a bűn^s ^{rdek}ben val^{sz} v^{gső} szolgál^{lat}it, n^{velik} annak

bizonyossáig^{it}, hogy Ő nemsok^{ira} eljⁿ, ^s n^pot hazaviszi (I^{sd} e k^{nyv} 23.

fejezet^{ot}). Az a biztos tudat, hogy Krisztus befejezi a kereszten v^{ghezvitt}

megv^{lt}is munk^{it}, nagy b^{tor}-tst jelent a visszat^rot s^vrogva v^{jr}

keresztényeknek.

Á

Krisztus visszajövetelének márdja

Krisztus

beszölt azokról a jelekről, amelyek mutatják, hogy jövetele közel van, de arra is volt gondja, hogy népét ne csapják be hazug állítások. Figyelmeztetett, hogy a másdik advent előtt ázhamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitesseük, ha lehet, a választottakat is". Ágy szölt: "Ha valaki ezt mondja akkor nétek: "m, itt a Krisztus, vagy amott; ne higgytek" (Mt 24:24,23). Az előre való figyelmeztetés elősegíti a védekezést. Számos szent-rísi szakasz részletezi Krisztus visszatérésének márdját, hogy a hívők kárlátnbséget tudjanak tenni a valódi esemény és a hamis visszajövetel között.

Valóságos és

személyes visszatérés. Amikor Jézus a felhőn a mennybe emelkedett, két angyal szöltotta meg a tanítványokat, akik még mindig mereven néztek tovább: "Uruk útján: "Galileabeli férfiak, mit álltok, nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetök tőletek a mennybe, akkor éppen jö el, amikor éppen láttátok őt felmenni a mennybe" (ApCsel 1:11).

Más

szavakkal, azt mondták, hogy ugyanaz a Jézus, aki most itt hagyta őket, egy személyes, test és vér szerinti személy, nem pedig valamilyen lélekszerű személy (Lk 24:36-43) fog a földre visszatérni. Másdik adventje éppen olyan valóságos és személyes lesz, mint eltávása.

Látható visszatérés.

Krisztus

eljövele nem láthatatlan lelki személy lesz, hanem valóságos találkozás egy látható személlyel. Hogy ne legyen ok semmiféle kétegyre visszatérésének látható volta kárlárl, Jézus úgy ávta tanítványait a titokban való másdik eljövelenek táveszméjétől, hogy visszatérését a villámhárs fényességéhez hasonlította (Mt 24:27).

A

Szent-rísi világosan kijelenti, hogy az igazak és gonoszok egyidejűleg fogják Jézus visszajövetelét látni. János ezt írta: "m, eljő a felhővel; és minden szem meglátja őt" (Jel 1:7). Jézus azt is megmondta, mi lesz a gonoszok visszahatása: "S-r a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek fiát eljöni az ég felhőiben, nagy hatalommal és dicsőséggel" (Mt 24:30).

Hallható

visszatérés. Azt

a kápet, amely szerint Krisztus visszatérést mindenki látni fogja, a Biblia azzal is kiegészíti, hogy jövetele őpogy hallható lesz, mint látható: "Maga az Ősriadával, arkangyal szavával és isteni harsonnával lesz ill az Őgből" (1Thessz 4:16). "Nagy trombitaszó" (Mt 24:31) ká-sári népe Ősszegyűjtést. Nincs itt sztitokban tőrtőnő eseményről.

Dicsőséges

visszatérés. Amikor

Krisztus visszatér, győztesként jő, hatalommal és őz az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival" (Mt 16:27). János, a Jelenések könyvének írója nagyon látványos kápen festi meg Krisztus visszatérésének dicsőségét. "Brázolásában Krisztus fehér lovon, a menny megszámlálhatatlan seregei Őlön lovagol. Nyilvánvaló a megdicsőítő Krisztus természetét ragyogása (Jel 19:11-16).

Hirtelen, váratlan

visszatérés. A

keresztény hávők, akik sárogva várták Krisztus visszatérést, tudni fogják, amikor kázeledik (1Thessz 5:4-6). De a világ lakosainak általában, ahogy Pál írta: "az Ősriad napja őgy jő el, mint a tolvaj Őjjel. Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jő rájuk, mint a szélősi fűjdalom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek" (1Thessz 5:2-3; v. Mt 24:43).

Egyesek

szerint Pál hasonlata, amely szerint Krisztus őgy jő el, mint a tolvaj, azt jelzi, hogy Krisztus titokban, láthatatlanul jő el. Ez a nézet azonban ellentmond annak a bibliai kápnak, hogy Krisztus dicsőséggel és ragyogással tő vissza mindenki szeme láttára (Jel 1:7). Pál szavainak őnyege nem az, hogy Krisztus titokban jő el, hanem az, hogy a világgi gondolkodás embernek olyan váratlan lesz ez, mint a tolvaj jövetele.

Krisztus ugyanerre cőloz,

amikor jövetelt az ŐzŐnvá-z előtti világ-vá-z Őiltali, váratlan pusztulásához hasonlítja. "Mert amiképpen az ŐzŐnvá-z előtt valák napokban esznek és isznak vala, házasodnak és főrjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bárkáiba mőne, és nem vesznek vala Őszre semmit, mágnem eljőve az ŐzŐnvá-z, és mindnyájukat elragadja, aképpen lesz az ember Fiának eljövetele is." (Mt 24:38-39) A legtöbbet meglepte az ŐzŐnvá-z, bá Noé hosszá Ővekig prődikőlt a kázeledéséről. Az emberek kő csoportja őlt akkor. Az egyik elhitte Noé szavait, bement a bárkáiba, és megmenekőlt; a mások a bárkáján ká-vál akart maradni, és őzeljőve az ŐzŐnvá-z, és mindnyájukat elragadja" (Mt 24:39).

Világrengető

esemény. Ahogy

az ŐzŐnvá-z hasonlata, Nabukodonozor Őlma is, amelyet a főmszoborról láttott, azt őbrázolja, hogy Krisztus milyen világrengető mődon fogja dicsőséges országát felállítani (lásd e könyv 4. fejezetét). Nabukodonozor nagy szobrot láttott, amelynek őz feje tiszta aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és oldalai

részéből, lábszárai vasból, lábai pedig rézszint vasból rézszint cserépből valónak". Majd ezegy kö leszakada kőz árintáse nélkül, és letért az állásköpet vas- és cseréplájbairól, és darabokra zúzta azokat. Akkor egyé zúzdák a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek, mint a nyári szórón a polyva, és felkapja azokat a szél, és helyüket sem találják azoknak. Az a kö pedig, amely leütö az állásköpet, nagy hegyé lőn, és betört az égész felület" (Dán 2:32-35).

Ezen az éjlmon keresztül

Isten Nabukodonozornak a világtörténelem végzetét adta. Nabukodonozor kora és Krisztus történelmi országa (a kö) felálltása keltt nagy orszáig, illetve birodalom, majd utónuk gyenge és erős nemzetek sora foglalja el egymás útján a világ szertét.

Krisztus kora

Éta a székvegmagyarizk e birodalmakat Babilonnal (Kr. e. 605-539), Médá-Perzsiával (Kr. e. 539-331), görögországgal (Kr. e. 331-168) és Rómával (Kr. e. 168 - Kr. u. 476) azonosították.[1] Ahogy a prófécia jelezte, semmilyen más világbirodalom nem keltette Rómát. A Krisztus utáni IV. és V. században számos kisebb ország támadt, amely később Európa nemzete lett. A századok során hatalmas uralkodók - Nagy Károly, V. Károly, Napóleon, Vilmos császár és Hitler - megpróbálták egy új világbirodalmat alapítani. Egyiküknek sem sikerült, ahogy a prófécia kijelentette: "Együttessel nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel" (Dán 2:43).

Az éjlom végül a drámai

tetőpontra: Isten történelmi országa felálltására pontosít. A kőz árintáse nélkül leszakadt kö Krisztus dicső országát ábrázolja (Dán 7:14; Jel 11:15), amely emberi erőfeszítés nélkül jött létre a második adventkor.

Krisztus

ország nem emberi birodalmakkal egy időben áll fenn. Amikor Krisztus a rémai birodalom uralma alatt a felüdült, a minden nemzetet szeszéző köbirodalom még nem jött el. Csak a vas és cserép szakasza útján, a keltt nemzetek idején fog megkezdeni. A második adventkor jött létre, amikor Krisztus keltt nválasztja az igazakat a gonoszoktól (Mt 25:31-34).

Amikor ez az ország eljött,

a köbirodalom leütö az állásköpet vas- és cseréplájbairól, "és szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat", és nyomuk sem marad (Dán 2:34, 44, 35). A második advent igazán világrengető esemény lesz.

Á

A második advent és az emberiség

Krisztus

második adventje örömet hoz az emberiségnek mindkét nagy osztályra; azokat, akik elfogadták őt és az általa kínált evangéliumot, és azokat, akik elfordultak tőle.

A választottak

összegyűjtése. Krisztus

teremtésével az ország felállításának fontos része a megválasztottak összegyűjtése (Mt 24:31; 25:32-34; Mk 13:27) a Krisztus által elküldött mennyei házába (Jn 14:3).

mikor egy

államfő megítélte egy országot, csak kevesen lehetnek jelen a fogadásán. De amikor Krisztus jön, minden valaha volt hűvös, tekintet nélkül korra, nemre, műveltségre, gazdasági helyzetre vagy fajra, részt vesz a nagy adventi ünnepségben. Kétségtelenül teszi lehetővé ezt az egyetemes összegyűjtést: a halott igazak feltámaszása és az élő szentek átváltozása.

1. A Krisztusban meghaltak feltámaszása.

A Krisztus

visszatérését meghirdető trombitaszóra a halott igazak feltámaszása romolhatatlan és halhatatlan testben (1Kor 15:52-53). Ebben a pillanatban "élesztésük először, akik meghaltak volt a Krisztusban" (1Thessz 4:16). Más szavakkal: feltámaszása, mielőtt az élő igazak az Őr elragadtatnak.

A

feltámasztottak találkoznak azokkal, akik távozásuk miatt bányáztak. Most térve: "Hajj! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?" (1Kor 15:55).

Nem a beteg, öreg,

megcsontolt, sárba tett testtel jönnek elő a feltámaszások, hanem az, halhatatlan, tökéletes testtel, amelyre támaszkodni nem nyomja be a bolygót a hervadásukat okozó bűn. A feltámasztott szentek megtapasztalják Krisztus helyreállítását munkájának befejezéséig, és Isten tökéletes köpményeit tárják fel a gondolatukban, lelkükben és testükben (1Kor 15:42-54; lásd e könyv 25. fejezetét).

2.

Az élő hűvös átváltozása. A halott igazak feltámaszása átváltoznak az igazak, akik a második adventkor életben vannak a földön. "Mert szükségem van, hogy ez a romlandós test romolhatatlanságot érjen magára, és e halandós test halhatatlanságot érjen magára." (1Kor 15:53)

Krisztus visszatérésekor a

hÁ-vök egyik csoportja sem előzi meg a májsikat. PÁjl kijelenti, hogy az Áólő Áós ÁitvÁltoztatott hÁ-vök elragadtatnak áéžazokkal (a feltÁjmadt hÁ-vökkel) egyÁ½tt a felhökÁñ az Ásr elÁbe a levegőbe, Áós ekkÁppen mindenkor az Ásrral leszÁ½nk" (1Thessz 4:17; vÁñ. Zsid 11:39-40). TehÁjt az Áñsszes hÁ-vő jelen lesz a nagy adventi gyÁ½lekezetben; minden korszak feltÁjmadt szentjei Áós azok, akik Áletben lesznek Krisztus visszatÁrÁsekor.

A hitetlenek halÁjla. Az Á½dvÁñzÁ½letek szÁjmÁjra a májsodik advent az ÁñrÁñm Áós vidÁjmsÁjg, viszont az elveszetteknek a kÁtsÁgbeejtő rÁmÁ½let ideje lesz. Ők addig utasÁ-tottÁjk el Krisztus szeretetÁt Áós a felkÁ-nÁjlt Á½dvÁñssÁget, mÁ-gnem a megtÁvesztő csalÁjs csapdÁjÁjba estek (IÁjds 2Thessz 2:9-12; RÁm 1:28-32). Amikor IÁjtjÁjk a kirÁjlyok KirÁjlyakÁnt Áós uraknak UrakÁnt eljÁñni Őt, akit elutasÁ-tottak, tudatÁjra Ábrednek annak, hogy Á½tÁñtt pusztulÁjsuk ÁrÁjja. A rÁmÁ½lettől Áós kÁtsÁgbeesÁstől lesÁjtottan az Álettel vilÁjgot kÁrik, hogy rejtsék el őket (Jel 6:16-17).

Ekkor Isten elpusztÁ-tja

Babilont, a hitehagyÁ³ vallÁjsok szÁñvetsÁgÁt. áéžTűzzel Ágettetik meg." (Jel 18:8)
E szÁñvetsÁg vezÁrÁt, a tÁñrvÁñnysegÁós titkos bűnÁt, a tÁñrvÁñnytaposÁt megemÁoszi áéžaz Ásr az Ő szÁjÁjnak leheletÁvel", Áós megsemmisÁ-ti áéžaz Ő megjelenÁsÁnek feltűnÁsÁvel" (2Thessz 2:8). A fenevad bÁlyegÁnek kikÁñyszerÁ-tÁsÁt felelős hatalmak (IÁjds a 12. fejezetet) áéžza kÁñkövel Ágő tÁ½zes tÁba vettetÁnek". A tÁñbbi gonoszt megÁñli áéžza lovon Á½lőnek", JÁzus Krisztusnak, az Ásrnak kardja, áéžamely az Ő szÁjÁjba³ jő vala ki" (Jel 19:20-21).

Á

Krisztus visszatÁrÁsÁnek jelei

A SzentÁ-rÁjs Krisztus eljÁñvetelÁnek nemcsak má³djÁjt Áós cÁñjÁjt nyilatkoztatja ki, hanem ismerteti azokat a jeleket is, amelyek előrevetÁ-tik e rendkÁ-vÁ½li esemÁny kÁñzelsÁgÁt. A májsodik adventet meghirdető első jel Krisztus mennybemenetele utÁjn tÁñbb mint 1700 Áóvvel kÁñvetkezett be. Ezt májs jelek kÁñvettÁk, amelyek szintÁñ azt bizonyÁ-tottÁjk, hogy Krisztus visszatÁrÁse nagyon kÁñzel van.

Jelek a termÁszet

vilÁjgÁjban. Krisztus megjÁñvendÁñlte, hogy áéžlesznek jelek a Napban, Holdban Áós csillagokban" (Lk 21:25). KÁñzelebről meg is hatÁjrozta, hogy áéžza Nap elsÁñtÁtedik, Áós a Hold nem fÁnylik, Áós az Ág csillagai lehullanak, Áós az egekben levő hatalmassÁjgok megrendÁ½lnek. Áós akkor meglÁjtjÁjk az embernek FiÁjt eljöni felhökben, nagy hatalommal Áós dicsősÁggel" (Mk 13:24-26). JÁjnos mág azt is IÁjttá, hogy nagy fÁñldrengÁs fogja megelőzni az Ág jeleket (Jel 6:12). Ezek a jelek mind az 1260 Áóves Á½ldÁñzÁs vÁgÁt jelzik (IÁjds a 12. fejezetet).

1. A fÁñld bizonyÁjgtevÁse. E prÁfÁcia beteljesedÁseÁnt tÁñrtÁnt 1755. november 1Áñ áéžza legnagyobb ismert fÁñldrengÁs".[2] Ennek a katasztrÁfÁjnak a hatÁjja,

amelyet a lisszaboni földrengés emlékének, észlelhető volt Európában, Afrikában és Amerikában. Csaknem 4 millió négyzetmérföldre terjedt ki. Epicentruma Portugáliában, Lisszabonban volt, ahol néhány perc leforgása alatt a földrengéssel egyenlővé tett kőzet- és lakóépületeket, sok ezer ember halálát okozva.[3]

Még a

földrengésnek nagy fizikai hatásai voltak, a kor emberének gondolkodására gyakorolt befolyása ugyanolyan jelentős volt. Sokan, akik akkor éltek, felismerték benne a végidő prófétikus jelét[4], és komolyan kezdtek foglalkozni Isten tételének és az utolsó napoknak a gondolatával. A lisszaboni földrengés szétválasztott a prófétia tanulmányozására.

2. A Nap és a Hold bizonyos jeleket. Huszonöt évvel később feltűnt a prófétiaiban említett kőzetkező jel - a Nap és a Hold elszélesedése. Krisztus világgossá tette e jel beteljesedését idejét - hogy az az 1260 éves pápai földuralmat követi, amelyről a Szentírás májshol szól (Mt 24:29; lásd e könyv 12. fejezetét). De Jézus azt mondta, hogy e jeleket megelőző nagy nyomorúság megráztatja (Mt 24:21-22). A reformáció és az abból támadt mozgalom hatására az földuralom valójában megráztatja, úgy, hogy a XVIII. század közepére majdnem teljesen meg is szűnt.

E prófétia

beteljesedését 1780. május 19-én rendkívül sötét szíllta meg az Észak-amerikai kontinens északkeleti részét.[5]

Ezt az

eseményt felidézve, Timothy Dwight, a Yale Egyetem elnöke ezt mondta: "1780. május 19. nevezetes nap volt. Sok házban gyertyát gyújtottak; a madarak elcsendesedtek, és eltűntek, a házi szírnnyasok pedig elpihentek az éjszaka... Ittén az a vélemény uralkodott, hogy az tétel napja közel van."[6]

Samuel

William Harward jelentette, hogy a sötét szíllás "éjszakai nyugatról kőzetkező felhőkkel, éjszakai előtt 10 és 11 órára kőzetkező, és a kőzetkező jellel központi tartott", valamint mártókban és ideig a földuralom terepeken. Egyes helyeken éjszaka tudták a szabadban elolvasni a megszokott nyomtatott betűket"[7] Samuel Tenny véleménye szerint "éjszakai kőzetkező este olyan sűrű volt a sötét szíllás, amire talán nem volt példa azóta, hogy a Mindenható parancsára létrejött a világgosság... Ha a világgosságban minden átgátlhatatlan árnyékba burkolózott volna, vagy megszűnt volna létezni, a sötét szíllás akkor sem lehetett volna teljesebb."[8]

Azon az estén 9 órakor

felkelt a telihold, de a sötét szíllás átjárt utánnig tartott. Amikor a Hold láthatóvá lett, olyannak tűnt, mint a vér. Jelenos, a Jelenések könyvének 8-12-je, megjövendölte ennek a napnak a rendkívül eseményeit. A földrengés után - rta - a Nap ézfeketévé lön, mint a szörzsjk, és a Hold... mint a vér" (Jel 6:12).

3. A csillagok bizonyosáig tevések. Mind Krisztus, mind János beszélt arról, hogy csillaghullás is fogja jelezni Krisztus eljövételének közelgését (Jel 6:13; v. Mt 24:29). Az 1833. november 13-i meteoroső - a történelem legnagyobb területre kiterjedő csillaghullása - beteljesítette ezt a próféciát. A becslések szerint egyetlen megfigyelt áráinként átlagosan 60 000 meteor láthatott.[9] Ez a látványosságig észlelhető volt Kanadától Mexikóig, és az Atlanti-óceán közeléig.[10] Sok keresztény felismerte benne a bibliai prófécia beteljesését.[11]

Egy szemtanú azt mondta, hogy ézsalig volt hely az égben, amely ne telt volna meg minden pillanatban ezekkel a hulló csillagokkal, és általában nem lehetett semmi sajátos nézésget észlelni a megjelenésükben; de időnként csoportokban hullottak - emlékeztetve a fűgőjára, amely hullatja a retlen gyümölcsöt, amikor nagy szél rázza".[12]

Jézus azt mondta, hogy a keresztényeket rábressze jövételének közelgésére, és hogy ártalmatlanul felkészüljenek erre az eseményre. "Éz amikor pedig ezek kezdenek meglenni - mondta -, nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejéteket; mert elküldök ti felé tőket." Majd hozzáfűzte: "Éz tekintetek meg a fűgőjéteket és minden fűkát. Amikor immár hajtának, és ezt látjátok, ti magatokat tudjátok, hogy már közel van a nyár. Ezenképpen ti is, amikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa" (Lk 21:28-31).

A fűld, a nap, a hold és a csillagok csodálatos bizonyítéka, amely a Krisztus által megírt időben pontos sorrendben következett be, sok ember figyelmét a másod adventről szóló próféciákra terelte.

Á

Jelek a vallási világban

A Szent-írás megírt, hogy a vallási világban számos kiemelkedő jel fogja mutatni, hogy Krisztus eljövételének ideje elérkezett.

1. Nagy vallási ábredés

.A Jelenések

könyve kinyilatkoztatja, hogy a másod advent előtt nagy, világszerte vallási mozgalom támad. János látomásában a Krisztus visszatérését bejelentő angyal jelképezte ezt a mozgalmat: "Éz látok más angyalt az ég közelében repőlni, akin vala az ártalmatlan evangélium, hogy a fűld lakosainak hirdesse az evangéliumot,

Ács minden nemzetsÁgnek Ács Áigazatnak, Ács nyelvnek Ács nÁcópnek, ezt mondVÁjn nagy szÁ³val: FÁcIjÁcetek az Istent, Ács nÁcoki adjatok dicsősÁcget; mert eljÁ¶tt az Ő Á-tÁcletÁcnek Á³rÁjja; Ács imÁjdjÁjtok azt, aki teremtette a mennyet Ács a fÁ¶ldet, Ács a tengert Ács a vizek forrÁjsait" (Jel 14:6-7).

Maga az

Á½zenet jelÁ¶li meg, mikor kell azt hirdetni. Az Á¶rÁ¶kkÁcvalÁ³ evangÁcIumot minden korban prÁcdikÁjltÁjk. De azt az Á½zenetet, amely az evangÁcIum Á-tÁcletÁcöt hangsÁlyozza, csak a vÁcög idejÁcön lehet hirdetni, mert az arra figyelmeztet, hogy â€žjelÁ¶tt az Ő Á-tÁcletÁcnek Á³rÁjja".

DÁjniei kÁ¶nyve arrÁ³

tÁjÁckoztat bennÁ½nket, hogy prÁ³fÁciciÁjirÁ³ a vÁcög idejÁcön lepattan a pecsÁcöt (DÁjn 12:4). Abban az idöben sokan megÁcrtik a rejtÁclyeit. Ez a pecsÁcötfelbontÁjs akkor kÁ¶vetkezett be, amikor a pÁjpa 1798-ban tÁ¶rtÁcöt foglyul ejtÁcsÁcvel az 1260 Ácvig tartÁ³ pÁjpai fennhatÁ³sÁjg vÁcget Ácrt. A pÁjpa szÁjmüzetÁcse Ács a termÁcszet vilÁjgÁjban bekÁ¶vetkezett jelek egyÁ½ttvÁcve sok keresztÁcnyot a májodik adventhez vezetö események jÁ¶vendÁ¶lÁcseinek tanulmÁjnyozÁjsÁjra indÁ-tottak, aminek eredmÁcnyekÁcöt máclyebb bepillantÁjst kaptak e prÁ³fÁciciÁjkba.

Ez a

mÁjodik adventre valÁ³ Á¶sszpontosÁ-tÁjs az adventi remÁcnyesÁcög vilÁjgszÁcles felÁcledÁcsÁcöt is elöidÁczte. Ahogy a reformÁjciÁ³ az egÁcsz keresztÁcny vilÁjg kÁ½lÁ¶nbÁ¶zö orszÁjgaiban, egymÁjstÁ³ fÁ½ggetlenÁ½l megindult, ugyanÁ-gy az adventmozgalom is. E mozgalom vilÁjgszÁcles jellege Krisztus eljÁ¶vetele kÁ¶zelsÁcögÁcnek egyik legvilÁjgosabb jele. Keresztelö JÁjnos Krisztus első eljÁ¶vetelÁcnek Á°tjÁjt kÁcszÁ-tette elö, az adventmozgalom pedig a májodik advent Á°tjÁjt kÁcszÁ-ti elö - hirdeti a JelenÁcsek 14:6-12. Á½zenetÁcöt, amelyben Isten utoljÁjra szÁ³lÁ-tja fel az embereket arra, hogy kÁcszÁ½ljenek a MegvÁjltÁ³ dicsősÁcges visszatÁcórÁcsÁcöre (lÁjisd e kÁ¶nyv 13. Ács 24. fejezetÁcöt).[13]

2. Az evangÁcIum

prÁcdikÁjIÁjsa. Isten

â€žrendelt egy napot, amelyen megÁ-tÁcöli majd a FÁ¶ld kereksÁcögÁcöt igazsÁjgban" (ApCsel 17:31). Amikor Krisztus figyelmeztetett erre a napra, nem azt mondta, hogy ez akkor jÁ¶n el, amikor az egÁcsz vilÁjg megtÁcör, hanem azt, hogy â€žIsten orszÁjgÁjnak ez az evangÁcIuma hirdettetik majd az egÁcsz vilÁjgon, bizonysÁjgul minden nÁcópnek; Ács akkor jó el a vÁcög" (Mt 24:14). PÁcöter arra bÁjtorÁ-tja a hÁ-vöket, hogy vÁjrijÁjk Ács sietessÁcök â€žaz Isten napjÁjnak eljÁ¶vetelÁcöt" (2Pt 3:12 - Á°j kat. ford.).

A Biblia e szÁjzadban

tÁ¶rtÁcönö fordÁ-tÁjsairÁ³ Ács terjesztÁcsÁcörel kÁcszÁ-tett statisztika az evangÁcIumi bizonysÁjgtÁcötel nÁ¶vekedÁcsÁcöt tanÁcsÁ-tja. 1900-ban a Biblia 537 nyelven volt beszerezhető. 1980-ra a teljes BibliÁjt, illetve egyes rÁcszeit 1811 nyelvre fordÁ-tottÁjk le, ami a vilÁjg nÁcöppessÁcögÁcnek 96 szÁjzalÁcökÁjt kÁcöpvisei. A SzentÁ-rÁjs ÁcvenkÁcönti terjesztÁcse hasonlÁ³kÁcöppen az 1900-as 5,4 milliÁ³rÁ³ 1980-ban 36,8 milliÁ³ pÁcöldÁjnyuszÁjmra emelkedett, Ács a Biblia egyes rÁcszeiböl majdnem fÁcömilliÁjrd fogyott el.[14]

Ezenkét évben

most a kereszténység rendelkezésére állnak a misszióban felhasználható, korábban ismeretlen eszközök; a különböző szolgálatok, nevelési és egészségügyi intézmények, hazai és külföldi munkaerők, rádió- és televízióállomások és jelentős anyagi eszközök. Ma nagy erősségű rádióhullámok rádióállomások sugározhatják az evangéliumot a világ minden országába. A Szentlélek irányítása mellett ezek a példátlan erőforrások megvalósítják korunkban a világi evangélikusoknak célját.

A hetedik napot ünneplő

adventisták körülbelül 700 nyelvet és 1000 nyelvújrást képviselő tagsággal 190 országban hirdetik az evangéliumot. E tagok majdnem 90 százaléka Ázsia-Amerikában. Azzal a hittel, hogy a nevelési és egészségügyi munka fontos szerepet játszik az evangéliumi megbízatásban, majdnem 600 kórházat, szanatóriumot, rendelőtárat és beteggondozót, 19 egészségügyi hajót, 17 lelemiszergyárat, 86 főiskolát és egyetemet, 834 középiskolát, 4166 általános iskolát, 125 bibliai levelezőiskolát és 33 nyelvintézetet működtetünk. 51 kiadóhivatalunk 190 nyelven állít elő irodalmat, és rádióhullámok irányításaink a világon átlagosan mintegy 75 százaléka számára sugároznak műsort. A Szentlélek gazdagon megajándékozta missziós erőfeszéseinket.

Á

3.

Vallási hanyatlás. Az evangélium kiterjedt hirdetése nem jelenti szükségszerűen a valódi kereszténység erőteljes gyarodását. A Szentírás azt javasolja, hogy a valódi lelkiesség inkább hanyatlani fog a végidő felé. Péter azt mondta, hogy "ez az utolsó napokban nehéz idők állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pánzsávok, kőrkedők, kevélyek, kiromkodók, szélleik irányt engedetlenség, háládatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül való emberek, közlekedhetlenek, rugalmazók, mártírtábornokok, kegyetlenek, a járnak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyűlönyűek, mint Istennek szeretői, akiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét" (2Tim 3:1-5).

Ma tehát az üzenő, az

anyagi dolgok és a világi szeretete sok szóból kiszorítja Krisztus Lelkét. Az emberek nem akarják, hogy Isten elvei és társai irányítsák az életüket; és szembe helyezkednek a társával. "Ézsaás mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegült." (Mt 24:12)

4. A pápaság üzenetese. A bibliai próféciának megfelelően az 1260 év végén a pápaság "ézhálalos sebet" kapott, de nem halt meg (lásd e kinyilatkoztatás 12. fejezetét). A Szentírás kinyilatkoztatja, hogy ez a hálalos seb meggyógyul. A pápaságnak tetemesen megadjul a befolyása és tekintélye - ez csodálatos, az egész földet kóvet a fenevadat" (Jel 13:3). Májor ma is sokan a világi lelki vezetőknél tekintik a pápát.

A pápaság befolyásának

návekedése nagy mértékben annak tudható be, hogy a keresztények a Biblia tekintélyét hagyományokkal, emberi elvekkel és a tudománnyal helyettesítik. Ezáltal sebezhetővé váltak a "szellemi" szellemi, aki "háza hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival" cselekszik (2Thessz 2:9). Sőt, és eszközei gonosz szellemeket hoznak létre, amelyet a sátán, a fenevad és a hamis próféta szentségtelen hármasa jelképez (Jel 16:13-14; v. 13:13-14). Csak azok tudnak eredményesen ellenállni e szellemi erő csalásának, akiknek a Biblia a vezérfonaluk, és "ezek tartják Isten parancsolatait és Jézus hitét" (Jel 14:12).

5. A vallásszabadság csökkensen. A pápaság felledése drámai hatással lesz a kereszténységre. A nagy áron megszerzett, s az egyház és a világ szótvalója által biztosított vallásszabadság csökkenni fog, végül teljesen megszűnik. Erős polgári kormányzat támogatásával a hitehagyás hatalom megkésztetési formáját minden emberre rákényszeríteni. Mindenkinek világsztania kell az Isten és parancsolatai iránti hűség vagy a fenevad és képe iránti hűség kettőzt (Jel 14:6-12).

Ez a kénszer kiterjed a gazdasági korlátokra is, "ezhoggy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, csak akin a fenevad bolyege van, vagy neve, vagy nevének száma" (Jel 13:17). Azok, akik nem hajlandók alkalmazkodni, végül halálra ítéltéssel számolhatnak (Jel 13:15). E végső nyomorúság idején Isten kettőztel népe érdekében, és megszabadít mindenkit, akinek a neve be van írva az élet könyvébe (Dán 12:1; v. 3:5; 20:15).

A gonoszság fokozódása. A kereszténységben belüli lelki hanyatlás és a "háza" felledése az Isten "háza" nek névekvő mellőzésehez vezet az egyházban és a háza életben. Sokan arra a feltételezésre jutnak, hogy Isten eltérte a "háza", és hogy a keresztények már nem kettőzték azt betartani. Isten "háza" nek ez a mellőzése a bűntől és erkélcstelenség fokozódásához vezet.

1. Bűntől és hullám a világhban. Az

Isten "háza" vel szembeni tiszteletlenség, ami divat a kereszténység nagy részében, hozzájárul ahhoz, hogy a modern társadalom semmibe vegye a "háza" rendet. A bűntől és az egész világon ugrásszerűen nő, és nem lehet megfékezni. Számos fővárosban és közeli tudás-társak áll-táj: "háza" ldkeréské megajndem minden országban a bűncselekmények éppoly fokozódnak, mint az Egyesült Államokban. "háza" Londontól Moszkvájig és Johannesburgig csakhamar a bűncselekmények jelentik a fő veszélyt, amely megváltoztatja sok ember életvitét." [15]

2.

Nemi forradalom. Isten

"háza" nek semmibe vevése szintén lerontja az erény és az erkélcsi tisztaság korlátait, aminek kettőzték az erkélcstelenség terjedése. A nemet ma

bájlírványozzák, és árubá bocsátják a filmek, a televíziós- és videóprogramok, a dalok, a képes folyóiratok és hirdetések útján.

A nemi forradalom

következéskor megdöbbentően szaporodnak a vírusok és az olyan visszajárgók, mint az "új nyitott házasság" vagy a "letérsé", a gyermekek nemi meggyalázása, az ijedően sok magzatelhajtás, a homoszexualitás terjedése, a járványos nemi betegségek és a nemrégiben megjelent immunbetegség, az AIDS.

Háborúk

és szerencsétlenségek. Jézus kijelentette, hogy visszajövetel előtt nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen; és mindenfelől nagy földrengések lesznek, és a "székek és dőlgégek"; és rettetések és nagy jelek lesznek az "égből" (Lk 21:10-11; v. Mk 13:7-8; Mt 24:7). A vég kezéledtekor a mennyei és sítáni erők kézi kézdelem erősítésével ezek a szerencsétlenségek is egyre súlyosabbak, gyakoribbak lesznek, és a földön mindenütt megtelepednek a mi időkben.

1. Háborúk. Bár háborúk az egész történelem

során történtek az emberiség, soha nem voltak ilyen világméretűek és pusztítóak. Az I. és II. világháború a legnagyobb atrocitásokat követelt, és a legnagyobb szenvedést okozott, mint az "összes korábbi háború egyötödét". [16]

Sokan

az új világméretű "szécsapás" eshetőségét látják. A II. világháború nem vetett véget a háborúknak. Ami a "véget" ért, mintegy "140 háborút" vétek hagyományos fegyverekkel, amelyben a "zmillió" is elárta a halottak számát". [17] Egy totális termonukleáris háború veszélye Damoklós kardjaként lág világonk felett.

2. Természet

csapások. Ágy

tűnik, hogy a kézelmeit "veiben a csapások jelentősen fokozódtak. A föld és az időjárás egymást felmá legabb katasztrófiái láttán egyesek azt kérdetik, vajon a természet elvadult-e, illetve a világ hatalmas időjárás- és szerkezetváltásai még erősídni fognak-e a jövőben. [18]

3. "hát-nségek. Sokszor volt "hát-nség a múltban, de

nem olyan mértékben, mint szádunkban. Soha ezelőtt nem szenvedtek ennyire emberek milliói a világon "hátsótól" vagy alultápláltságtól. [19] A "jövő" kilátásai aligha fényesebbek. Az "éhes és páldátlan" méretei világosan jelzik Krisztus kézelgő visszatérését.

Á

Legyetek készek mindenkor!

A Biblia

ismertelten kijelenti, hogy Jézus visszajár. De vajon egy év múlva jár vissza? Át év múlva? Tíz vagy húsz év múlva? Senki sem tudja biztosan. Jézus maga jelentette ki: "Ézra az árjárás napján pedig senki nem tud, az év angyalai sem, csak az én atyám egyedül" (Mt 24:36).

Földi szolgálata év

Krisztus elmondta a tíz szűzről szóló példázatot, hogy szemléltesse, mit tapasztal az egyház az utolsó napokban. A szűzök kővetője a ház-vőknek azt a kővető csoportját képviseli, amely vallja, hogy várja Urát. Jézus szűzöknek nevezi őket, mert tiszta hitet vallanak. Lámpájuk Isten Igét őrzi, az olaj pedig a Szentlelket jelképezi.

Ez a kővető

csoport egyformának látszik; mindkettő kimegy, hogy találkozzék a Völeggyel; mindkettőnek van olaj a lámpájában, és viselkedésük sem tűnik különbözöknek. Mindnyájan hallották Krisztus kővető elvetőnek szövegét, és ártómmel várják őt. De úgy tűnik, hogy a Völeggyel kővető - ez próbára teszi hitüket.

Hirtelen - Éjfélkor, a föld

történelmek legsötétebb árjában - hallják a kiáltást: "Ézra jö a Völeggyel! Járj el!" (Mt 25:6). Most nyilvánvalóvá lesz a kővető csoport kővetőtti különbözök: egyesek nem kővető fel a Völeggyel való találkozásra. Ezek a "bolond" szűzök nem kővető; tisztelik az igazságot, Isten Igét. De nincs olajuk, nélkülözik a Szentlelket pecsétjét (v. Jel 7:1-3). Megelődtek felszöves cselekedetekkel, és nem estek Jézus Krisztusra, a Sziklára. Megvan náluk a kegyesség látszata, de hiányzik Isten ereje.

Amikor a Völeggyel jár,

csak azok mennek be vele a menyegzői szövegbe, akik kővető vannak. Az ajtó bezárul. A bolond szűzök, akik elmentek olajat venni, évgyél megjőnek, és ágy kiáltanak: "Ézra! Uram! Uram! Nyisd meg minőnk." De a Völeggyel ezt válaszolja: "Nem ismerlek titeket" (Mt 25:11-12).

Milyen

szomoró, hogy Jézus, amikor visszatör e földre, kővető lesz egyeseknek e szavakat mondani, akiket szeret. Ő va intett: "Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! Nem a te nevedben próbát álltunk, és nem a te nevedben útnk-át rdgket, és nem cselekedtünk-át sok hatalmas dolgot a te nevedben? % akkor vallást tesztek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; tővözzatok tőlem, ti gonosztevők!" (Mt 7:22-23).

Isten az évgyélvél

elkőlte Noét, hogy rábressze az akkori világot a kővető pusztulásra. Isten most hasonlóképpen hármast intő szöveget köld, hogy felkőszö-tse a világot Krisztus visszatörésére (lásd Jel 14:6-16).

Mindazok,
akik elfogadják az irgalmat hirdető üzenetet, azoknak Jézus visszajövetelének.
Nekik szól az üggyel: "Boldogok azok, akik a Bűny menyegzőjének vacsorájára
hivatalosak" (Jel 19:9). Valóban, Ő "szomszoros bűn nélkül jelen meg azoknak,
akik Őt várják" (Zsid 9:28).

A Megváltás visszatérése
dicsőséges csopontra viszi Isten népének tőrtelmét. Ez szabadulásuk
pillanata, amikor boldogan és elragadtatással kiáltják: "Ém, Istenünk, akit mi
vártunk... "Istenünk és "vendezzünk szabad-társban!" (Ása 25:9).

Â

Â

Lábjegyzet

1.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894;
2/528, 784; 3/ 252, 744; 4/396, 846. Lásd e könyv 24. fejezetét is

2.

Â

G. I. Eiby, Earthquakes (New York, N. Y.; Van Nostrand Reinholdt Co., 1980), 164. oldal

3.

Â

Lásd például Sir Charles Lyell, Principles of Geology (Philadelphia, PA; James Kay, Jun. & Brother, 1837), 1/416-419; "Lisbon", Encyclopedia Americana, Francis Lieber szerkesztésében (Philadelphia, PA; Carey and Lea, 1831), 10. oldal; W. H. Hobbs, Earthquakes (New York, N. Y.; D. Appleton and Co., 1907), 143. oldal; Thomas Hunter, An Historical Account of Earthquakes Extracted from the Most Authentic Historians (Liverpool, R. Williamson, 1756), 54-90 oldal; v. White: A nagy káoszdelem, 272-273. oldal. Korábbi jelentések 100 000 halottat említettek. Modern enciklopédiai adatok szerint talán 60 000-en haltak meg.

4.

Â

Lásd John Biddolf, A Poem on the Earthquake at Lisbon (London, W. Owen, 1755), 9. oldal, a Source Book 358. oldalán idézve; Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2/674-677. oldal. 1756. február 6-án az anglikán egyház bűjtnapot tartott a földrengés emlékére (m. f.). Lásd T. D. Kendrick, The Lisbon Earthquake (London, Methuen & Co. Ltd., 1955) 72-164. oldalát is

5.

Á

Végh. White: A nagy káoszdelem, 274-276. oldal

6.

Á

Timothy Dwight, Connecticut Historical Collections; idézi, Ásszeállította John W. Barber, 2. kiad. (New Haven, CT; Durrie & Peck & Co. J. W. Barber, 1836), 403. oldal, a Source Book 316. oldalán idézve

7.

Â

Samuel Williams, "An Account of a Very Uncommon Darkness in the State of New England, from May 19, 1780", *Memoirs of the American Academy of Arts and Sciences*, To the End of the Year 1780 (Boston, MA; Adams and Nourse, 1785), 1/234-235. V. 1. Source Book, 315. oldal

8.

Â

Samuel Tenny levele, Exeter [NH], 1785. december, a *Collections of the Massachusetts Historical Society for the Year 1792*-ben (Boston, MA; Belknap and Hall, 1792), 1/97. oldal

9.

Â

Peter M. Millman, "The Falling of Stars," The Telescope, 7 (May-June 1940., 60. oldal). Lásd a Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/295. oldalt is

10.

Â

Dension Olmsted, Letters on Astronomy, 1840. kiadás, 348-349. oldal, a Source Book 410-411. oldalán

11.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/297-300; v. White: A nagy kőzdelem, 297-299. oldal

12.

Â

A missouri Bowling Greenben észlelt jelenségeket a Salt River Journal 1780. november 20-i száma leközölte, és az American Journal of Science and Arts időzete (1834-ben), 382. oldal, szerk. Benjamin Silliman

13.

Â

Lásd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4. kötet;
Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission

14.

Â

David B. Barrett szerk., World Christian Encyclopedia. A Comparative Study of Churches and Religions in the Modern World, A. D. 1900-2000 (Oxford University Press, 1982), 13. oldal

15.

Â

â€žAbroad, Too, Fear Grips the Cities," U. S. News & World Report, 1981. február 23., 65. oldal

16.

Â

David Singer & Melvin Small, The Wages of War. 1816-1965. A Statistical Handbook (New York, N. Y., John Wiley & Sons, 1972), 66-67. oldal

17.

Â

Margaret Thatcher, ahogy Earnest W. Lefever és E. Stephen Hung a The Apocalypse Premise (Washington, D. C.; Ethics and Public Policy Center, 1982), 394. oldalán idézi

18.

Â

Lásd Paul Recer: "Is Mother Nature Going Berserk?" U. S. News & World Report, 1982. febr. 22., 66. oldal

19.

Â

Az Egyesült Nemzetek Development Forum "Facts and Food" című kiadványának (1974. november) rendkívüli melléklete mondja, hogy "a világon népességnek fele, 2000 millió ember rosszul táplált", idézi Ronald J. Sider, Rich Christians in an Age of Hunger (New York, N. Y.; Paulist Press, 1977), 228. oldalán. Vö. 16. oldal.

